

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΤΕΧΝΗΣ»

‘Ο «’Ερωτόκριτος» στήν ’Αθήνα

Τὴν Κυριακὴν 4 Μαρτίου, στὶς 11 π.μ., καὶ τὴ Δευτέρα 5 Μαρτίου, στὶς 6 μ.μ., στὸ θέατρο Μουσούρη στήν ’Αθήνα, δόθηκε ἀπὸ τὴν «Τέχνη» ὁ «’Ερωτόκριτος», δηλ. ἡ προβολὴ τῶν μικρογραφιῶν τοῦ χειρογράφου μὲ σύγχρονη ἀπαγγελίᾳ τῶν σχετικῶν στίχων τοῦ ἔργου. Ὅπως θὰ θυμοῦνται τὰ μέλη τῆς «Τέχνης» ἡ παρουσίαση αὐτὴ τοῦ «’Ερωτόκριτου» εἶχε διθῆ πέρσι στὶς 6 ’Απριλίου στὴ σειρὰ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς «Τέχνης» καὶ εἶχε κάνει ἔξαιρετικὴ ἐντύπωση, τόσο ποὺ ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς ἀκούγαμε τὴ σύσταση νὰ παρουσιαστῇ καὶ στήν ’Αθήνα. Διαλεχτοὶ καλλιτέχνες τοῦ θεάτρου μας δέχτηκαν τὴν πρόσκληση τῆς «Τέχνης» καὶ ἀπήγγειλαν τοὺς στίχους : ἡ Ἀννα Συγοδινοῦ, ὁ Μάνος Κατράκης, ὁ Θάνος Κωτσόπουλος. Τὸ ρόλο τοῦ «ἀφηγητῆ» ἀνέλαβε ὁ Δημήτρης Χόρν. Ἡ εἰσοδος ἦταν μὲ προσκλήσεις ποὺ εἴτε εἶχαν σταλῆ, γιὰ τὴν ἐπισημότερη παράσταση τῆς Δευτέρας, ἀπὸ τὴν «Τέχνη» σὲ ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ θεάτρου, εἴτε τὶς ἐπαιρνε κανεὶς ἀπὸ τὸ Ταμεῖο.

Καὶ τὶς δυὸ φορὲς τὸ θέατρο ἦταν γεμάτο καὶ τὸ κοινὸ παρακολούθησε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὴν «πάρασταση» πού, καθὼς φάνηκε, ἔκαμε καὶ στήν ’Αθήνα ἔξαιρετικὴ ἐντύπωση. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς τῆς ζωγραφικῆς μὲ τὸν ποιητικὸ λόγο εἶχε κάτι τὸ πρωτότυπο καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, καὶ ὁ λόγος ἀναδείκνυε τὴ ζωγραφική, ἐνῶ ἡ ζωγραφικὴ πάλι ἀναδείκνυε τὸν ποιητικὸ λόγο. Καὶ

έρμηνεύτηκε ό ποιητικός λόγος κατά τὸν καλύτερο τρόπο ἀπὸ τοὺς κορυφαίους καλλιτέχνες. Ο γνωστὸς λόγιος καὶ κριτικὸς κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς ἔγραψε σχετικά («Τὸ Βῆμα», 9 Μαρτίου): «Ωστόσο τὸ μάθημα ποὺ μᾶς ἤρθε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη πλουτίζει ἀλλιώτικα καὶ πολὺ περισσότερο τὴν ἐμπειρία μας. Σκέπτομαι αὐτοὺς τοὺς δρους «διδασκαλία», «έρμηνεία» γιὰ ἀνέβασμα στὴ σκηνή. Διδασκαλία, βέβαια, ἔρμηνεία, ὅχι μόνο γιατὶ κάπιος ἔδιδαξε τοὺς καλλιτέχνες πῶς νὰ παίξουν, ἀλλὰ γιατὶ τὸ ἴδιο παίξιμο ἀποτελεῖ μιὰ διδασκαλία, μιὰ ἔρμηνεία τοῦ ἔργου. Ο ὥραῖος τρόπος μὲ τὸν ὅποιο δίνεις Πολίτης συνέλαβε καὶ ἔξετέλεσε τὴν ἔρμηνεία τοῦ «Ἐρωτόκριτου» ἀποτελεῖ κάτι περισσότερο ἀπὸ προσωπικὴ ἐπίτευξη: ἔχουμε ἔδω τὴν εὔρεση ἐνὸς νέου τρόπου ἐπαφῆς μὲ τὸ κοινὸ ποὺ ἀγαπᾶ τὰ γράμματα, μιᾶς νέας μεθόδου ποὺ ἐπιτρέπει εύχαριστα τὴν ἐπικοινωνία τῶν εἰδικῶν μὲ ἑκείνους: δσοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ διδαχθῶν ἢ νὰ ἀπολαύσουν τὴ λογοτεχνία. Καὶ νομίζω ὅτι γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν σχέσεων αὐτῶν κάθε προσφέρα, ἀκόμη καὶ σὲ μικρὴ κλίμακα, ἀκόμη καὶ μὲ περιορισμένες δυνατότητες γιὰ ἐπέκταση, πρέπει νὰ γίνεται δεκτὴ μὲ πραγματικὴ εύγνωμοσύνη». Καὶ ἡ κ. Ἐλένη Βακαλό ἔγραψε στὰ «Νέα» τῆς 9 Μαρτίου: «Μέσα στὸ ἄγονο κλίμα τῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς τῆς Ἀθήνας αὐτὸν τὸν τελευταῖο καιρό, ἡ προσφορά τῆς «Ἐταιρείας «Τέχνη» τῆς Θεσσαλονίκης ὑπῆρξε πράγματι πολύτιμη».

Εἶναι ἡ πρώτη φορά ποὺ μιὰ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση τῆς Θεσσαλονίκης παρουσιάστηκε στὴν Ἀθήνα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀπόλυτα ἱκανοποιητικό. Η «Τέχνη» εύχαριστεῖ θερμά πρῶτα πρῶτα τοὺς διαλεχτοὺς καλλιτέχνες ποὺ δέχτηκαν τὴν πρόσκλησή της, τὸν κ. Κώστα Μουσούρη ποὺ τόσο πρόθυμα παραχώρησε τὸ συμπαθητικὸ καὶ τόσο κατάλληλο γιὰ τὴν περίσταση αὐτὴ θέατρό του, καὶ γενικά ὅλους δσους συνέβαλαν στὸ ἔργο.

«Έκθεση ἔργων Πολ. Ρέγκου στὸ Παρίσι
Στὴν Galerie Raymond Duncan στὸ Παρίσι ὁ ζωγράφος Πολύκλειτος Ρέγκος ἔξεθεσε ἔργα του ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ τὸ σημερινὸ Παρίσι. Η ἔκθεση αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν ἀτομικὴ ἔκθεση ποὺ δργανώνει δικαλλιτέχνης στὸ Παρίσι καὶ στὴν ἕδια Galerie, ὅπου τὸ 1934 εἶχε ἔκθεσει γιὰ πρώτη φορὰ ὑπὸ τὴν προστασία τῆς «Ελληνικῆς Πρεσβείας μιὰ ἔργασία του ἀπὸ τὸ «Άγιον Ορος».

Γιὰ τὴν τελευταῖα του ἔργασία δημοσιεύτηκαν ἐπαινέτικὲς κριτικὲς καὶ φωτογραφίες ἔργων του στὸν καθημερινὸ τύπο καὶ τὶς καλλιτεχνικὲς ἐπιθεωρήσεις ὅπως τὶς «Beaux Arts», «Amateur d' Art», «Parisienne», «L' Eveil», «New York Herald» «Carrefour» κ. ἀ.

Ο ἴδιος καλλιτέχνης ἔλαβε ἐπίσης μέρος σὲ ἄλλες διμαδικὲς ἔκθεσεις, τὶς ὁποῖες δργάνωσε ἡ Galerie Raymond Duncan, τὸ Salon de Noël, τὸ Salon 1926 καὶ τὸ Groupes des artistes Grecs. Οἱ ἔκθεσεις αὐτὲς ἔληξαν στὶς 15 Φεβρουαρίου.